

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 15. stycznia 1897.

Treść: (№ 7—9.) 7. Ustawa o wyznaczeniu dotacyi na urzędowe wzięcie udziału w wystawie powszechnej r. 1900 w Paryżu. — 8. Ustawa o urządzeniu stanowiska asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu, jakoteż asystentów ustanowionych w innych zakładach naukowych państwa, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych. — 9. Rozporządzenie, dotyczące się mianowania asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych.

7.

Ustawa z dnia 30. grudnia 1896, o wyznaczeniu dotacyi na urzędowe wzięcie udziału w wystawie powszechnej roku 1900 w Paryżu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie wszelkich wydatków, jakich udział
urzędowy królestw i krajów w Radzie państwa re-
prezentowanych w wystawie międzynarodowej roku
1900 w Paryżu wymagać będzie, aż do zupełnego
zakończenia czynności, wyznacza się dotację nie-
przekraczalną w sumie aż do 1,200.000 zł. waluty
austriackiej.

Okres używania tej dotacyi trwa aż do końca
1901 roku.

Artykuł II.

Z dotacyi w artykule I wyznaczonej można
wydać w roku 1897 kwotę 100.000 zł.; pozostałą
sumę umieszczać należy w kwotach potrzebie odpo-
wiednich w preliminarzach państwa lat 1898 aż
do 1901.

(Polnisch.)

Artykuł III.

Podania do Władz administracyjnych, dotyczące
się rzeczonyj wystawy, tudzież wszelkie protokoły
tychże Władz, odnoszące się do niej, są wolne od
stępli, jakim podania i protokoły podlegają.

Czynności prawne jakie Władze i osoby, któ-
rym przygotowanie, kierownictwo i zwinięcie tej
wystawy będzie poruczone, uskutecznią będą w tym
charakterze a dotyczące się potrzebnych dla wystawy
budowli, przewozów i innych przygotowań, są wolne
od stępli i opłat bezpośrednich dopóty, dopóki nie
będą miały służyć do użytku sądowego.

Pokwitowane rachunki zarobków i konta, za
którymi dostawcy i wszyscy inni przemysłowcy po-
bierać będą z dotacyi wystawowej swoje należitości,
podlegają tylko stałej opłacie stęplowej po 5 c. a
względnie po 1 c. od każdego arkusza, jeżeli sto-
sownie do §. 19 ustawy z dnia 8. marca 1876, Dz.
u. p. Nr. 26, nie są całkiem wolne od należitości.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu
Ministrowi handlu i Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30. grudnia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

Glanz r. w.

8.**Ustawa z dnia 31. grudnia 1896,**

o urządzeniu stanowiska asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu, jakoteż asystentów ustanowionych w innych zakładach naukowych państwa, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Asystentom przy katedrach i w instytutach uniwersytetów, szkół głównych technicznych i szkoły głównej ziemiaństwa w Wiedniu, jakoteż asystentom w innych zakładach naukowych państwa w taki sam sposób mianowanym, tudzież konstruktorom w szkołach głównych technicznych, o ile są obywatelami państwa austriackiego i czynią zadosyć wszelkim wymaganym warunkom kwalifikacyjnym, przyznaje się na ten okres, na który są przyjęci, zwyczajnie dwa lata wynoszący, ze względu na wykonywanie służbowego powołania, charakter urzędników państwa bez zaliczania ich do jakiejś klasy stopni służbowych.

§. 2.

W razie bezpośredniego przejścia na inną posadę w służbie państwa, uzasadniająca roszczenia do emerytury, czas, który ci asystenci i konstruktorowie, bądź przed wejściem bądź po wejściu ustawy niniejszej w wykonanie bez przerwy wysłużyli, będzie im przy stosowaniu przepisów emerytalnych liczony według prawideł powszechnych.

§. 3.

Warunki kwalifikacyjne jakoteż sposoby mianowania asystentów i konstruktorów, przepisane będą osobnymi postanowieniami.

Wynagrodzenia roczne asystentów i konstruktorów mają znaczenie adjutów.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1897.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty.

Wiedeń, dnia 31. grudnia 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Gautsch r. w.

9.**Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 1. stycznia 1897,**

tyczące się mianowania asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych.

Na zasadzie ustawy z dnia 31. grudnia 1896 uznaję za stosowne wydać z częściową zmianą dotychczasowych przepisów następujące zarządzenia pod względem mianowania asystentów w uniwersytetach, szkołach głównych technicznych i szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu, tudzież konstruktorów w szkołach głównych technicznych:

§. 1.

Do uzyskania posady asystenta (konstruktora) potrzebny jest oprócz wykazania obywatelstwa austriackiego:

- a) na wydziałach medycznych uniwersytetów stopień doktora medycyny,
- b) na wydziałach filozoficznych uniwersytetów stopień doktora filozofii lub aprobacya do urzędu nauczycielskiego w gimnazyach i szkołach realnych,
- c) w szkołach głównych technicznych, jakoteż w szkole głównej ziemiaństwa w Wiedniu dowód złożenia z pomyślnym skutkiem drugiego dla tych szkół głównych przepisanego egzaminu rządowego, który to ostatni dowód można jednak zastąpić stopniem doktora filozofii lub aprobacyą do urzędu nauczycielskiego w gimnazyach i szkołach realnych.

Do posad konstruktorów, istniejących w szkołach głównych technicznych, może grono profesorów przywiązać według okoliczności dalsze warunki.

§. 2.

W braku takich kandydatów mogą być mianowani asystentami (konstruktorami) z potrzeby także inni, naukowo ukwalifikowani kandydaci, jednakże do nich nie stosują się postanowienia powyższej ustawy (§§. 1 i 2).

Czas sprawowania obowiązków, który asystenci (konstruktorowie) wysłużyli bez przerwy, zanim ta ustawa nabyła mocy obowiązującej, ma być w myśl §. 2 ustawy liczony przy stosowaniu przepisów emerytalnych od owej chwili, w której dotyczący asystenci (konstruktorowie) uczynili zadość warunkom (w §. 1 ustawy wymaganym a w §. 1 niniejszego rozporządzenia szczegółowo wyluszczone).

§. 3.

Asystentów dla poszczególnych katedr i instytucji wydziałów medycznych i filozoficznych w uniwersytetach mianuje na wniosek dotyczącego profesora (przełożonego instytutu) grono profesorów tego wydziału, na okres dwuletni i nominacja ta może być bądź dla tej samej, bądź dla innej katedry lub dla innego wydziału na dalsze dwulecia aż do szóstego roku służby ponawiana.

Kandydatów nie składających wymaganych dowodów (§. 1) można mianować także na czas krótszy, a ponowienie nominacji uczynić zawistem od złożenia niedostających dowodów; do mianowania i pozostawienia takich kandydatów potrzebne jest osobne zezwolenie Ministra wyznań i oświaty.

Do każdego dalszego mianowania asystenta po upływie całego sześcioletniego okresu sprawowania obowiązków potrzebne jest zezwolenie Ministra wyznań i oświaty.

§. 4.

Pod względem mianowania asystentów i konstruktorów w szkołach głównych technicznych a względnie w szkole głównej ziemianstwa w Wiedniu zatrzymują nadal moc swoją przepisy, które dotychczas obowiązywały.

§. 5.

W przypadkach zasługujących na szczególne względy, Minister wyznań i oświaty może (w myśl Najwyższego postanowienia z dnia 6. października 1861) zezwolić na mianowanie i pozostawienie asystentów (konstruktorów) pomimo ich wejścia w związku małżeńskie, jakoteż bez względu na stosunek pokrewieństwa z dotyczącym profesorem (przełożonym instytutu).

§. 6.

Asystenci (konstruktorowie) obejmując służbę, winni podaniem ręki przyrzec uroczyste dziekanowi wydziału lub rektorowi odnośnej szkoły głównej wierne i sumienne dopełnianie obowiązków.

Pod względem porządkowo-karnym podlegają tym samym Władzom co wszyscy inni w uniwersytecie a względnie w szkole głównej posady zajmujący.

§. 7.

Wynagrodzenia asystentów (konstruktorów) asygnowane będą według prawideł, dotyczących się adjutów a mianowicie od pierwszego dnia miesiąca rozpoczynającego się po objęciu służby a względnie po złożeniu uroczystego przyrzeczenia, w ratach miesięcznych z góry, uchyla się zaś rozporządzenie tutejsze z dnia 22. czerwca 1892, l. 7036, dotyczące tych wynagrodzeń.

§. 8.

Asystenci (konstruktorowie) mogą otrzymać urlop od właściwego profesora na czas aż do dni ośmiu, od grona profesorów na czas aż do jednego miesiąca, w czasie zaś urlopu, tak samo jak i podczas choroby mają prawo do dalszego pobierania wynagrodzenia.

Gdyby urlop miał trwać dłużej niż miesiąc, lub gdyby z powodu udzielenia asystentowi (konstruktorowi) urlopu lub jego choroby potrzeba było przyjąć płatnego zastępcę, grono profesorów winno za pośrednictwem Władzy krajowej przedstawić Ministrowi wyznań i oświaty odpowiednie wnioski.

§. 9.

Asystenci (konstruktorowie) mają w razie choroby prawo do bezpłatnego żywienia i pielęgnowania w szpitalu połączonym z dotyczącym uniwersytetem, jeżeli choroba ta dowodnie mogła powstać tylko z powodu dopełniania powinności służbowych lub jeżeli ze względu na rodzaj służbowego zatrudnienia asystenta można słusznie przypuszczać, że tenże tylko w służbie nabawił się choroby.

§. 10.

Asystentom (konstruktorom) stosownie do §. 1 niniejszego rozporządzenia mianowanym, służy w okresie, na który opiewa ich nominacja, prawo do takich samych zniżek jezdnej i przewozowej na kolejach żelaznych i w innych zakładach transportowych, jakie służą urzędnikom państwa.

§. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie jednocześnie z ustawą z dnia 31. grudnia 1896, to jest od dnia 1. stycznia 1897.

Gautsch r. w.

